

Sar.
Ingenior. H. Madson

Tjords Allé 24

København
Denmark

Sent by Kruse
12 Avenue Rd
Isleworth

**OPENED BY
CENSOR.**

Lørdag.

12, AVENUE ROAD,

SPRING GROVE,

ISLEWORTH, W.

Til Majas Børn og
Forældre - jeg føler mig elendig og
forbriet over min sunge Pligt at
fortælle dem om de Lille Majas
sidste Dage og den voldsomme
Lidelse. Om Torsdag, en Aften, saa
fortælle hun mig at hun havde
Lidelse, jeg gav hende to Piller
straks og sagde at det skulde hun
have sagt til Dokteren, om vi
et Par Dage iforvejen havde spurgt
Road, da hun mente at hun var
ved at faa sine Regler - menstruation - og
sagde at hun følte det komme. Da
Pillene ikke virkede var jeg Lørdag
Morgen inde hos hende og hun kom
ind og gav hende et Fulser om
og saa virkede godt om Torsdag, hun
følte sig dog stadig og saa om Mand-
agen og det meste af Torsdag
sagde hun ellers tale om at gaa en
Lille Tur. Tirsdag Morgen gik min
mand ned til Dokteren, hun havde
da Torsdag: Mene. Hun fik

straks Dunslag, samt Linnepommes
slag i Nakkus, han spurgte om
hvis ikke havde været igennem for
Sol og det vilde sig at hun havde
lagt sig et Par Sauge uden Paa Guds
placem; Hæren, det gjorde hun
saa ofte. Jeg passede hende hele
Dag med Dunslag og hun bad selv om
bræk, fik Hæresuppe og hun var selv
helt glad. Da Dunslaget hjalp og led
og snakke, som jeg skrev i mit Brev
hvis flere Sauge, lille Træ Kuse og
kyssede min Hænde og da Daktarbejdet
kom om Eftermiddagen var hun lidt
bedre, jeg og da hun sad og spurgte
hendes ud rakte hun begge sine Arme
ud og trak mig ned til sig, det fortæller
jeg Kun for det har været mig sabbat en
Trost. Dr. og Miss Maud aftalte at vi hellere
smadde for en Sygeplejerske straks da
hvis skulde have Medicin hver
4te Time og stadije Dunslag, Dag var
jeg oppe og lad Kun lidt nu og da. Da
Maja sagde at hun helst vilde have
mig hos sig. Hun havde en god Nat
og var imellem hvad hun fik. Den Morn-
genen bad hun straks om Malt og

Prind og Lea og fortalte at det og mine
Hansdøgnene holdt hun meget af naar
hun fik det noget, Hun sagde saa
at nu lad hun dig lidt og vi talte om
Ryggen hjemme. Ja, vistude jo saarmest
at jeg kunde hjem, da hun ellev
sukke jeg en evig Plads og
jeg fortalte hende igen at det kunde
hun ikke sukke jeg, Det var hun
ikke rask nok til og omsider havde
hun da ogsaa sagt ja til at rejse
og vi havde de senere Dage faaet
Oplysninger om alle de maaige For-
aarsaltninger, med Pas, Fotografier

og Paaskuff: Konsulatet og sagde at
finde noget til at tage ind i hende
i Hull og virge for hende til Dampere
som er saa uregelmæssige nu, gik?

De kom til 8 indvænt og han sagde til
mig at endnu kunde han ikke helt
forstaa hvad det var, muligvis Influenza
der havde berørt Hjernen, det kunde for-
modes da hun havde lidt i Djernel,
han sagde at det var alvorligt, han
vidt komme senere igen. Han spurgte
hende ud og bad hende sige alt hvor
det gjorde ondt, jeg var der hele Tiden for
at vare vis paa at han forstod hende

igennem sad jeg hos hende og endelig
hunn skulde ligge helt stille bezyndet
hunn igennem at tale og spørge om jeg
ikke kunde at henn kunde staa
op i det dybe Veje, næppe 1/2 Time
efter satte henn i Værelse og Lygepløj-
ersker lod mig styre efter Dr. om
kun Gjenlukkelse, henn fik i Løbet
af en Time en Specieel Læge til
Konsultation og jeg hørte at henn sagde
a lightning case, og de var enige om at
det var hvad de her kalder simpel Me-
ningitis - Hjernehindebetændelse -
Lygepløjersker fortalte mig at det havde
Dr. Duval allerede sagt til henn om
angvænne, men nu var det kommet til
Klæbed, Fished. V. havde en Lygepløjersker
om Klæbed og en om Dagen, de man kunde
have 12 Timer Tjueste Øner. Moje lad
me stille henn med Is paa paa Hovedet
og under Indrøknung af noget bedoven
de de skulde holde henn helt
stille og holde Blodet borte fra Hjer-
nen. Henn fik flydende Marich og
henn tog godt, hvad de sagde var
et godt Tejn og ogsaa at hvad de gar-
ter virkelig var godt. Lygepløjerskerne
sagde et af de blev Patienterne ved

at alle og støj i Vildelse og det
var absolut

12. AVENUE ROAD,
SPRING GROVE,
ISLEWORTH, W.

fabelt, da Per
og komplet Hækked
har den eneste Redning. Hun havde
en god Nat og Teberne som slet ikke
var særlig høj blev mindre, det blev
Torsdag lød hun stille, ikke en
Lyd var der i Huset vi fik en Mælti.
Der hvor om Gæbner, Naboerne havde
alle lovet ikke at spille eller gøre
støj og vi havde og havde og var
en såkaldt melige Da Dr. Kl 10 om Aften
nu sagde "Vi tror at hun har en Chance
og vi vil forsøge for den med alle Mid-
ler. Jeg følte den Nat da jeg lød og se-
gede Torturer om at gøre hende dakt
at hun blev det - aah, hvor jeg tænkte
paa den og hendes Tan og Mor - jeg
har jo i Januar mistet min egen
søde kære far og næste ikke hjem
paa Grund af Krigen ikke ingen
til hans Begravelse og jeg var eneste
Datter og far kaldte mig sin Gjesten
Jeg følte for den kæbde og sigid
og lod for lille maja

som selv læs saa stille og intet
Smidderlid stakke var Knap saa
god, hun tog ikke saa meget staving
eller saa vilig. Dr. der kom meget tidlig
rygtede paa Hønden, men sagde dog
der er Haab endnu, da hun kunde
sække hende af sin Døs blot ved
at berøre hendes Tænder, ofte i denne
rædselfulde mystiske Sygdom,
maa de tage haardt for at række
hendes af Døen. Hun ville ligeledes at
hun ikke kunde lide naar Syge-
plejerskerne tog hendes Hænder, paa
kunstig Maade, saa vi traaled og
traaled og jeg sad udenfor hendes
Dør, alle om Traaker drejede sig om
hende, og selv om Maja outops
om Tirsdagen fortalte mig at hun
holdt saa meget af, Fæn Barfod,
sod røde i Halsen og passede paa
at ingen skulde sige eller høre
paa Døen, vi gik i Tøjstov og om
Mand om aften brakte sin Her
af for haa kom ind. Sygeplejers-

skue søkkede mig pludseligt ind og
sagde "alt blodet har Død til hende"
jeg tror at hun er ved Beridsthed;
jeg sagde lille Maja har de søret"
hunn aabnede Øjnene og sagde med
lidt Bæver "Ja.. jeg har søret no-
get"; det var alt saa dødsel hun
igen. Jeg søkkede Vorherre i det
Staab et nu var det oarels ord
men Lygplejerskeel, der er erfa-
ren og har mange Aars Præge bog
sig angik på Hædet lidt efter.
Dette var kl 10 omkult. 1/2 Time
efter lod hendes Audekrat saa
rallende og ved 11³/₄ Tiden begyndte
hunn at blive blaad - Dr. om kom
kunne intet gøre og lige ved 12 Tiden
sør hun ind - jeg var der ikke. Jeg
faldt om ned på Tøpperne og
ingen turde fortælle mig det da
jeg vægnede op fir min Maaned, om
de selvsurede efter kom hjem. Vier
fortvivlede - men hvad med ikke
hendes søret

Jeg kan kun bide Vorherre hjælpe og
siende dem. Lille Maja har Fred og
Smile. Vi gaar om her og liden ved Tanken
om Deres Tug. Jeg maade sige hvad dem
aldre Lygplejerske sagde da det var forbi.
Hun sagde at jeg maatte ikke tage det saa
dau, den stakkels lille Pige har det bedst
me, hendes Hjerte var maaske aldrig
blevet helt god efter denne Lygdom. Hun
sagde at hun smukke at Maaglene paa
mensuration maaske var paa Runden
af hendes smukke, hun blev jo netop
laarlig lige en Maaned Kynap efter at
det havde vist sig lidt for forst Gueg
i flere Aar. Maja brød selv at hun
var ved at fua det og bad mig om
noget Rind. - I dag er hun Ke 6 Kint til
Kirken paa den lille lune Kirkegaard, hun
er har salet den gammelste Plads til hende.
Det vil smukke den usydeligt at lase om
alt dette og dog ved jeg selv at en
sister efter at fua alt at ride. Hun
laa saa yndigt, Haaret fluldet og to store
bride Højper i Tæmningene, hun fik
en blod paa Halskjole og Lagner af sine
Barfods, jeg laa den Gueg besvime og
vidste intet om at de var ved at klade
hende paa. I dag laa hun i sin sidste
Lug, den er af lyst poleret Tra med

smukke Beslag og en stor & Kautet Plade
 med Insription - Maja Madslund
 Rasker kan jeg ikke ^{doe 28 Nov} age 21 years
 huske - jeg var helt forvirret.

Hun laa i et Blomsterflor, Liljer og
 Kalaer og ude paa et stort Kors af
 brude og røde Blomster. Vi har forsvind
 om et fad hvide hjør, men det er næsten
 helt umuligt under Krigen, navnlig der
 om det spillede en Rolle om det kostede
 12 eller 1500 Kr. Vi har for alle Tilfælde Thy &
 bestemt og instændt Tilladelse til at lade
 Døren være saadan at om de naar en
 Krigen er over skulde føle at de instændt
 hvide bragt hjør, at det saa kan ske,
 det blev gjort for en belgisk Dame om
 brude i en belgiske Koloni her i Sele-
 vort. Nu man de ikke tænke Dem at
 Maja har ligget ene og forladt, jeg ved
 at den ene Sygepligester da hun kom
 ind i hendes lunde, hille Verden om
 ligger lige næst for mit Forarelse og
 seendes ud mod Hæsen, spurgte da hun
 saa mig sidde med Majas Hænder: min,
 saa bedrøvet og elendigt, er det Dens hille
 Trille? Nj alt drøede sig om Maja og hør
 nød det saadan om Tirsdagen og lo engang
 og sagde, man skulde bev at Tænk om

moje og jeg kunne. Alle Naboerne kom
liste sig til Laage, "hvordan gaar det?" er
hans bedste i ender noget i kan give
for dem. Moje var jo saa barnlig og
fræude sig saa let Mene, ofte i den
sidste Tid var hun ked af at Edith
glad fra hende og ønskede ogsaa at kom-
me i et eydelst Hus; men saalænge
jeg lever vil jeg gemme i min Eiendoms
hendes Udbrud i Tirsdags. Lille
Tue kunne, bare jeg havde passet dem
helt saa godt i Paasken - jeg laa sygnofte
Dage - og Gudskelov at jeg er her og ik-
ke i et fremmed Hus. Lad ogsaa dette
Udbrud mildne deres Sorg lidt. Hun laug-
te ikke sagde hien, hun var jo heldig vis saa
vis paa at hun kunde komme hjem
naar hun vilde - egentlig havde hien
bestemt sig at blive til Julen i et eydelst
Hus; men jeg var bleven aegselig ved Tue-
ken om at maaske hun nu hver Maaned
skulle sit et rare daarlige indtil Reglement
kom helt i Orden. Hun vil aldrig hvile sig og
juleadst tænke ikke det et Gjæst, hendes Hilsener
vil saalænge jeg lever i England have samme Dime-
sion om jeg havde min egen søde Tar hvilede
ner. Jeg kan gaa derned paa 10 Minutter. Edith
er her, hun lever ved at gaa til af Selvbetjening og vi
har Moje med et paa hende rolig. En lille Lok
af Mojas Haar tog hendes omhyggelige Lygplig-
ske - Moje sagde da hun kom, kom er